

ชมรมผู้สูงอายุ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
จดหมายข่าว ปีที่ 30 ฉบับที่ 02 เดือน กุมภาพันธ์ 2567

สารบัญ

● ลังคมในเวดวง มศว	3
● ชาวชมรมฯ	4
● ผู้บริจาคเงิน	9
● รายชื่อสมาชิกชมรมฯ ที่เกิดเดือนกุมภาพันธ์	10
● วาหะธรรม : หลวงปู่ชนะ	12
● บอกล่าเก้าสิบ : มะพร้าว	14
● เครื่องทรงพระแก้วมรกต	15
● 3 ประโยค เพื่อชีวิต	22
● คนชายหวี	26
● สวัสดิ์ปีมะโรง 2567	29

14 กุมภาพันธ์ 2567 วันวาเลนไทน์(Valentine Day)

- รักคืออัญมณีค่าล้ำ
ไร้ร่างรูปแปรผัน
ความรู้สึกสุขสันต์
ชาติก่อนร่วมสร้างไว้
 - บางคนพอพบหน้า
ทั้งไม่เคยผูกพัน
พบกันไม่สุขสันต์
ซึ่งชอบจึงอาจชี้
 - คิดถึงเพื่อนร่วมชั้น
แม้ต่างภพคืนรน
ด้วยรักไม่อับจน
อบอุ่นมีเพื่อนไว้
 - คนไทยควรรักแล้ว
ความคิดแตกต่างไป
ยอมรับผิดชอบ
สันติสุขบรู๊าง
- มหัศจรรย์
บอกได้
เกิดที่ ใจตน
ชาตินี้จึงสมหวัง
ซึ่งกัน
ก่อนนี้
ด้วยเหตุ โศกธา
เหตุด้วยบุญกรรม
ทุกคน
พบได้
เพื่อนอยู่ ใจนา
พี่น้องร่วมอุทร
เข้าใจ
แปลกบ้าง
กันต่อ กันนา
เกิดด้วยไมตรี

ชมรมผู้สูงอายุ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
(นายวิวัฒน์ บุรัตต์ ผู้ประพันธ์)

24 กุมภาพันธ์ 2567 ขึ้น 15 ค่ำ เดือน 3 วันมาฆบูชา วันจาตุรงคสันนิบาต

- เหตุสำคัญ เกิดแล้ว มหัทศจรยภัย
วันต่อไป แปรผัน แน่แท้
วันมาฆะสำคัญ ยิ่งใหญ่ ควรจำ
วันเก่าไม่อาจแก้ ผ่านแล้วเป็นอดีต
- วันมาฆะควรกราบไหว้ บูชา
พระพุทฺธ พระศาสดา เลิศล้ำ
พระธรรม พระโอวาท ทปาติ โมกข์
พระสาวกสงฆ์ ทั่วหน้า สืบสร้างพระรัตนตรัย
- วันมาฆะเกิดขึ้น วันเพ็ญ
โลกสว่าง ทางเยือกเย็น ดับร้อน
พระธรรมปราบยุคเข็ญ ดับทุกข์ โลกเอย
ปฏิบัติ ธรรมจะสะท้อน จักได้ผลธรรม
- เดือนสามจันทร์สว่างแจ้ง โลก
ตั้งพระธรรม พุทธา สว่างแจ้ง
นำทางสู่มรรคา พันทุกข์ ใต้นา
ปฏิบัติธรรมไม่แล้ง จักให้เห็นธรรม

ชมรมผู้สูงอายุ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
(นายวิวัฒน์ บุรทัต ผู้ประพันธ์)

สังคมนาเวดวง มศว

• เมื่อวันที่ 10 มกราคม 2567 มศว จัดงานเนื่องในโอกาสวันขึ้นปีใหม่ 2567 สวัสดิ์ปีใหม่ สุขใจอเจ้า SWU Love Destiny 2024 ได้รับเกียรติจาก รศ.ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นประธานในพิธี พร้อมด้วย คณะผู้บริหาร คณาจารย์ บุคลากร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

พิธีทำบุญตักบาตรข้าวสารอาหารแห้ง และเครื่องใช้สำหรับพระสงฆ์ (พระสงฆ์ 75 รูป) ลานหน้าอาคารนวัตกรรม : ศาสตราจารย์ ดร.สาโรช บัวศรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ข่าวชมรมฯ

- คณะกรรมการบริหารชมรมฯ กำหนดการประชุมประจำเดือน กุมภาพันธ์ 2567 ในวันพฤหัสบดีที่ 1 กุมภาพันธ์ 2567 ระหว่างเวลา 09.30-12.00 น ณ ห้องประชุม ศ.ดร.สุจิตใจ เหล่าสุนทร ชั้น 2 สำนักหอสมุดกลาง ร่วมกิจกรรมวันแห่งความรักและ line dance โดย รศ.ดร.ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ รับประทานอาหารร่วมกัน

- การประชุมคณะกรรมการบริหารชมรมผู้สูงอายุ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ชุดที่ 20 ครั้งที่ 1/2567 วันพฤหัสบดีที่ 4 มกราคม 2567 ณ ห้องประชุมศาสตราจารย์ ดร.สุจิตใจ เหล่าสุนทร ชั้น 2 สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ก่อนเริ่มการประชุม เนื่องในโอกาสเทศกาลขึ้นปีใหม่ ประธานชมรมฯ ได้เชิญชวนผู้เข้าร่วมประชุมทุกท่านร้องเพลงรำวงปีใหม่ และรำวงร่วมกันอย่างสนุกสนาน จากนั้นได้เรียนเชิญคณาจารย์ ผู้ใหญ่ 5 ท่าน อวยพรให้แก่ผู้เข้าร่วมประชุม ได้แก่ รองศาสตราจารย์ธวัช บุรีรักษ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐยา วิสุททธิสิน รองศาสตราจารย์สาตี ปาลกะวงค์ ณ อยุธยา รองศาสตราจารย์ ดร.ชมพันธุ์ กุญชร ณ อยุธยา และรองศาสตราจารย์ ดร.วิจิตร วรุตบางกูร ต่อจากนั้น ได้มีการมอบของขวัญปีใหม่จากชมรม สวมศว ให้แก่เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย และพนักงานของบริษัทที่ดูแลการจราจรได้ติดอีกด้วย สำหรับการประชุมในวันนี้มีสาระสำคัญโดยสรุปได้ดังนี้

ร้องเพลงและติดดอกไม้อวยพรวันคล้ายวันเกิดกรรมการบริหารและสมาชิกของชมรมฯ มีผู้ที่มีวันเกิดในเดือนนี้และร่วมในการประชุมวันนี้ 11 ท่าน คือ 1. รองศาสตราจารย์ ดร.ฉวีวรรณ เสวตมาลย์ (1 มกราคม) 2. อาจารย์มารศรี บั้ววรภรณ์ (1 มกราคม) 3. รองศาสตราจารย์สาตี ปาลกะวงค์ ณ อยุธยา (3 มกราคม) 4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาติดา

สุธรรมรักษ์ (4 มกราคม) 5. นางสาวประทีนทิพย์ อินทวิเชียร (5 มกราคม)
6. รองศาสตราจารย์ ดร.สนอง โลหิตวิเศษ (15 มกราคม) 7. ผู้ช่วย
ศาสตราจารย์ ดร.สุรีย์ รักษาเกียรติศักดิ์ (16 มกราคม) 8. อาจารย์พวงผกา
คงอุทัยกุล (17 มกราคม) 9. อาจารย์สุวัฒน์ บั้วรามภรณ์ (17 มกราคม)
10. อาจารย์อัยยา ภาदानุพงศ์ (20 มกราคม) และ 11. รองศาสตราจารย์
ดร.อรพรรณ พรสีมา (23 มกราคม)

ขอบคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายได้โปรดคุ้มครองและ
อำนวยพรให้ทั้งสิบเอ็ดท่านมีความสุข สมปรารถนาในทุกสิ่งมีสุขภาพแข็งแรง
ปลอดภัยและปลอดภัยตลอดไป

ชมรมฯได้รับเงินค่าลงทะเบียนจากคณะกรรมการบริหารและสมาชิก
ชมรมฯที่เข้าร่วมประชุมในวันพฤหัสบดีที่ 7 ธันวาคม 2566 เป็นจำนวนเงิน
4,700 บาท

เมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2566 ประธานชมรมฯ และผู้แทนชมรมฯจำนวน
10 คนได้ไปเยี่ยมผู้ช่วยศาสตราจารย์ถวิลวงค์ บุญหงส์ ที่สรวงคนิवास จังหวัด
สมุทรปราการ ซึ่งอาจารย์ถวิลวงค์ป่วยด้วยโรคหลอดเลือดสมอง (stroke) ทำให้
แขนขาอ่อนแรง แต่ขณะนี้อาการดีขึ้นเป็นลำดับแล้วค่ะ

งานทำบุญวันเกิดของชมรมฯในปีนี้มีข้อเสนอให้จัดที่สำนักหอสมุดกลาง
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร ในวันพฤหัสบดีที่ 25 มกราคม
2567 โดยจะนิมนต์พระสงฆ์ จำนวน 9 รูปมาเจริญพระพุทธมนต์ และจะ
ถวายภัตตาหารเพลในลักษณะที่พระสงฆ์สามารถนำไปฉันที่วัดได้

ประธานชมรมฯได้นำเสนอรายงานการเงิน รวมทั้งรายรับและรายจ่าย
ต่างๆ ของชมรมฯ

กิจกรรมวิชาการในการประชุม ชมรมฯ ได้รับเกียรติจากอาจารย์ ส่งา
ตามาพงศ์ บรรยายเรื่อง "โภชนาการ"

กิจกรรมพิเศษส่งท้ายการประชุมใน เนื่องในโอกาสเทศกาลปีใหม่
ประธานชมรมฯ ได้แจ้งล่วงหน้าให้ผู้เข้าร่วมประชุมเตรียมของขวัญมาร่วมจับ
ฉลาก โดยของขวัญนั้นไม่ต้องซื้อหามาใหม่ หรือมีการกำหนดราคาแต่อย่างใด
แต่ให้เตรียมของขวัญจากสิ่งที่คุณท่านมีอยู่แล้วและอยากจะนำมาให้เป็นของ
ขวัญแก่เพื่อนผู้เข้าร่วมประชุม หนึ่ง ในการจับฉลาก ได้มีการใช้วิธีแบบไฮเทค
กล่าวคือมีการกดปุ่มเพื่อหมุนวงล้อ โดยเมื่อวงล้อหยุดอยู่ที่ชื่อของท่านใดก็จะได้รับ
ของขวัญ ทั้งนี้โดยมีเงื่อนไขว่าก่อนรับของขวัญไปผู้นั้นจะต้องแสดงท่าทาง
อย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อเป็นการร่วมสนุกกับสมาชิกก่อน ซึ่งกิจกรรมนี้ทำให้ผู้เข้า
ร่วมประชุมทุกคนสนุกสนานเป็นอย่างมาก

อาหารกลางวันในที่ประชุมวันนี้ได้รับความสนับสนุนจากกรรมการหลาย
ท่านและกรรมการที่มีวันคล้ายวันเกิดในเดือนนี้ ได้แก่ รองศาสตราจารย์
ดร.บังอร พานทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์นงนารด ชัยรัตน์ อาจารย์อศยา
ภาदानุพงศ์ คุณบุญสม เล้าพูนพิทยะ คุณลักขณา แซ่ลู้ และคุณนงลักษณ์
พจนารักษ์ ร่วมจัดเลี้ยงอาหารกลางวันเนื่องในเทศกาลปีใหม่ อาหารที่
จัดเลี้ยงคือขนมจีนน้ำพริกและครองแครงแก้ว อิ่มอร่อยกันทั่วหน้า

ชมสนับสนุนในการประชุมได้รับความกรุณาจากกรรมการหลากหลาย
ได้แก่ ขนมปังฝรั่งเศส จาก รองศาสตราจารย์สุภาพร สุกสีเหลือง ถั่วพิชตาชิโอ
จาก รองศาสตราจารย์วรรณี โสมประยูร ขนมต้มและถั่วแปบ จาก คุณคัชเนีย
โกดาวัดนะ ถั่วเขียว จาก คุณประทีนทิพย์ อินทวิเชียร เค้กมะตูม จาก
รองศาสตราจารย์ ดร.วิจิตร วรุตบางกูร วุ้นใบเตย จาก อาจารย์อุไร สังขพันธ์
น้ำพริกกากหมู จาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐยา วิสุทธิสิน ศัสตาร์ด จาก
อาจารย์พวงพกา คงอุทัยกุล ขนมผิง จาก รองศาสตราจารย์สนอง โลหิตวิเศษ
คุกกี้ล้นประรด จาก คุณกัญญา จันทร์ดี และกล้วยเล็บมือนาง จาก คุณอุมาพร
นาคะวิจนะ ขอขอบคุณสรุปความจาก Facebook ผศ.ดร.สุชาติา สุธรรมรักษ์

- เมื่อวันที่ 25 มกราคม 2567 ชมรมฯ ทำวันเกิดชมรมฯ (วันที่ 29 มกราคม ของทุกปี) ดังกำหนดการ

08-09.30 น. ลงทะเบียน

10.00-10.30 น. พระสงฆ์สวดพระพุทธมนต์

10.30 น. ถวายอาหารชุดนำไปฉันที่วัด

11.00 น. รับประทานอาหารร่วมกัน

คณะกรรมการและสมาชิกเข้าร่วมงาน จำนวน 44 คน มีผู้ร่วมทำบุญ 79 คน เป็นเงิน 64,700 บาท

ค่าใช้จ่ายในวันทำบุญ 16,000 บาท คงเหลือเงิน 48,700 บาท จัดสรรเงินที่เหลือทำบุญดังนี้

1. ถวายภัตตาหารเช้าพระภิกษุผู้เข้ารับการศึกษาพระธรรมทูตไปต่างประเทศ (ธรรมยุต) รุ่นที่ 30/2567

จำนวน 3,000 บาท

2. ถวายวัดบางจาก (โครงการบรรเทาทุกข์ป็นใจเป็นสุข เพื่อผู้ป่วยติดเตียง 10,700 บาท)

3. มูลนิธิสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช 35,000 บาท

ขออนุโมทนาบุญร่วมกันค่ะ

- ชำระการบำนาญผู้ที่ได้รับเงินบำนาญเดือนละ 13,500 บาท ขึ้นไป (ไม่รวมเงิน ช.ค.บ.) เมื่ออายุครบ 65 ปีบริบูรณ์และผู้ได้รับเงินบำนาญ เดือนละ 27,000 บาทขึ้นไป (ไม่รวม เงิน ช.ค.บ.) เมื่ออายุครบ 70 ปี บริบูรณ์ หลังจากวันเกิดสามารถ ติดต่อส่วนทรัพยากรบุคคล (กองการเจ้าหน้าที่เดิม) อาคารสำนักงานอธิการบดีตึก 9 ชั้น 3 เพื่อยื่นเรื่องขอรับ บำเหน็จดำรงชีพ ท่านสามารถสอบถามรายละเอียดได้ที่ 02-260-3558 และ เตรียมหลักฐาน ดังต่อไปนี้ อย่างละ 2 ชุด 1. สำเนาบัตรประชาชน 2. สำเนาทะเบียนบ้าน 3. สำเนาหน้าสมุดบัญชีธนาคารที่ต้องการให้โอนเงินเข้า

- คณะกรรมการบริหารชมรมฯ ใครขอให้ผู้บริจาคเงินเข้าชมรมฯ ตรวจสอบรายชื่อจากจดหมายข่าวของชมรมฯ ในแต่ละเดือน หากไม่ ปรากฏรายชื่อของผู้บริจาคภายใน 1-2 เดือน โปรดติดต่อกับคุณกฤษณา สุนันทเกษม 081-755-9823 หรือคุณพิศมัย พนาเวศร์ 081-412-1310 และหากท่าน สมาชิกมีความประสงค์ที่จะร่วมบริจาคเงินเข้าชมรมฯ โปรดแสดงความจำนงได้ที่สหกรณ์ออมทรัพย์ มศว ชื่อบัญชีชมรมผู้สูงอายุ มศว เลขที่บัญชี 2686-3 ชมรมฯ ขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

สหกรณ์ออมทรัพย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำกัด

เรียนสมาชิก สหกรณ์ออมทรัพย์ มศว จำกัด ทุกท่าน

การประชุมใหญ่สามัญประจำปี 2567

ในวันเสาร์ที่ 27 มกราคม 2567

ที่ประชุมใหญ่ออุมัติเงินปันผล 4.32 % เงินเฉลี่ยคืน 15 %

นางนงนารถ ชัยรัตน์
ประธานกรรมการดำเนินการ

ผู้บริจาคเงิน

1. รศ. เฉลียว พันธุ์ลีตา	1,000 บาท
2. อ. มารศรี บั้วรามภรณ์	1,000 บาท
3. อ. สุวัฒน์ บั้วรามภรณ์	1,000 บาท
4. ผศ. สุณี รักษาเกียรติศักดิ์	1,000 บาท
5. รศ. สาลี ปาลกะวงค์ ณ อยุธยา	1,000 บาท
6. ผศ. สุชาดา สุธรรมรักษ์	2,000 บาท
7. ผศ. ระวีวรรณ พันธุ์พานิช	1,000 บาท
8. รศ. อรพรรณ พรลีมา	1,000 บาท
9. รศ. ชมพันธุ์ กุญชร ณ อยุธยา	2,000 บาท
10. ผศ. พัชรา สุทธิสำแดง	1,000 บาท

รายชื่อสมาชิกชมรมฯ ที่เกิด เดือนกุมภาพันธ์

ขออวยพรวันเกิดประเสริฐขวัญ
ให้ทักวันมีแต่สุขทุกข์จางหาย
สรรพทุกข์สรรพใดก็ไม่กล้ากราย
สิ่งใดหมายขอให้ได้ตั้งใจปอง

รศ. สุภา ปานเจริญ ผู้ประพันธ์

1. รศ. ดร. สกล พงศกร	2. คุณศรียา สุดสาย
3. คุณทรงศรี เฮงสุนทร	4. อ. ประยูร สะสม
5. ผศ. ลัดดา เหมทานนท์	6. อ. วรดี สิริพิฑูร
7. ผศ. ประดิษฐ์ คุณรัตน์	8. รศ. ลัดดาวัลย์ หวังพานิช
9. ผศ. สมเจตน์ อภิมณฑร์รักษา	10. ผศ. ทองหล่อ วิภาวิน
11. คุณอมรภาพร ่องอาจอิทธิชัย	12. อ. มารศรี ตันตวงค์
13. ผศ. ดร. พรรณรัตน์ พลอยล้อมแสง	14. คุณวงจันทร์เพ็ญ วิรุฬห์สิงห์
15. รศ. ดร. คุณหญิงสุมณฑา พรหมบุญ	16. อ. น้ำทิพย์ มากชู
17. ศ. ดร. ไพศาล ลิทธิกรกุล	18. อ. ดร. สุจินดา ขจรรุ่งศิลป์
19. ผศ. สายสุณีย์ ลิ้มชูวงศ์	20. อ. กัญญา พานิชสกุล
21. รศ. ดร. เพ็ญแข ประจันปัจจณี	22. ผศ. จุริย์ จิวะกุล
23. คุณกานดา ไทรพัก	24. ผศ. ลีริมา วรยิ่งยง
25. รศ. ดร. ธารารัตน์ ศุภศิริ	26. คุณกนกวรรณ ชูนาค
27. อ. ศศิน ปิณฑะดิษ	28. ผศ. ประพัตรา ศิริสุทธิกุล
29. ผศ. วินิจ วงศ์รัตนะ	30. คุณนงคราญ หงษ์ทอง
31. คุณธัญญรัตน์ อินทร์เพ็ญ	32. คุณศิริพรรณ ตันติวัชรประกาย
33. รศ. ดร. ปิยวดี วงษ์ใหญ่	34. คุณจารุวรรณ ชูศรี

35. อ. สมบัติ เทคน้อย	36. ผศ. เรวดี เศวตเศรณี
37. ผศ. ระวีวรรณ พันธุ์พานิช	38. รศ. สาคร ช่วยประสิทธิ์
39. อ. ดร. สุภาพร เข้มเฮง	40. อ. อำไพ อ่างรุททรัพย์
41. คุณมานิต ศรยุทธเสนี	42. คุณบรรจง แสงทอง
43. รศ. ชาดา กลิ่นเจริญ	44. อ. จตุรงค์ ผลารุจิ
45. ศ. ดร. สำเริง บุญเรืองรัตน์	46. ผศ. พัชรา สุทธิสำแดง
47. ผศ. วัฒนา จุฑะพันธุ์	48. รศ. ดร. ชมพันธุ์ กุญชร ณ อยุธยา
49. ผศ. อองอาจ จิยะจันทร์	50. คุณลำไย ประดับสี
51. รศ. ดร. อารี พันธุ์มณี	52. ผศ. ดร. เฟื่องลดา วีระสัย
53. รศ. ประณิต คำนิม	54. ผศ. วัลลดา สุขมาก
55. ผศ. ยุวดี วงศ์สว่าง	56. รศ. ปกรณ์ พลาหาญ
57. คุณภรณ์ วาจาสิทธิ์	58. รศ. ดร. พรสุข หุ่นนรินทร์
59. อ. จำลอง ช่างต่อ	60. คุณสังเวียน รอดกร
61. คุณพรทิพย์ นิลประภัสสร	62. อ. ดร. ถนัด แก้วเจริญไพศาล
63. คุณศุภพงษ์ ประภาศิริ	64. คุณสมบุรณ์ ปานเทวัญ
65. คุณนิภาพรรณ วีโรทัยสกุล	

หมายเหตุ : สมาชิกที่มีเครื่องหมาย ○ ติดต่อขอรับเงินบำเหน็จอาวุโส
ที่สหกรณ์ออมทรัพย์ มศว จำกัด **เฉพาะท่านที่เป็นสมาชิกสหกรณ์
เท่านั้น** (สมาชิกควรมาในวันที่อายุครบหรือเข้าไม่เกิน 90 วัน) พร้อมบัตร
ประจำตัวประชาชน และทะเบียนบ้าน

☆ **บำเหน็จดำรงชีพ อายุ 70 ปีบริบูรณ์**

วาทะธรรม : หลวงปู่ชนะ

หลวงปู่ชนะ อุตตมลาโก

"..ทุกวันนี้ ญาติโยมไหว้พระ ก็ไปงุ่นวาย แต่กับดอกไม้ ธูป เทียน ไม่รู้ว่า ทำไม่ต้องงุ่นวาย กับของพวกนี้ ไม่มี..ดอกไม้ ไม่มี..ธูป เทียน ก็ไหว้ได้ กราบได้ ...ไหว้พระ... ..กราบพระ... ไหว้..ที่ใจ กราบ..ที่ใจ ...เคารพในคุณงามความดี ของพระพุทธเจ้าของเรา และพระธรรมคำสอนของท่าน

พระพุทธเจ้าท่านได้สอนไหม? ว่า..ไหว้พระ จำเป็นต้องมี ดอกไม้ ธูป เทียน อามิสต่างๆ ในพระไตรปิฎกก็ไม่มีกำหนดไว้ ไปเสียเงิน เสียทองซื้อมาทำไม อย่าว่่า แต่ญาติโยมเลย พระนี้แหละ ตัวสำคัญ !! สำคัญ อย่างไร?... ทุกวันนี้ พระก็จัดดอกไม้ เป็นบ้า หลงไหลไปกับ.. -การทำบายศรี - จัดผ้า - ตกแต่งสถานที่ ให้มันสวยงาม หรรษา แต่บางทีกลายเป็นความรุงรังแทน ...หลง..ในความงาม ..หลง..ในความสวย

พระพุทธเจ้าท่านชวน ท่านพาให้ พวกเราละความหลงต่างๆ หลงในความสวยความงาม ให้อยู่อย่างสงบ มีสมาธิ มีสติ แล้วจะได้มีปัญญา ให้อยู่ป่า ให้อยู่ในวิเวก แล้วดูใจตัวเอง เป็นบ้า..อะไร กับของพวกนี้ บางวัด เอาบายศรี ไปตั้งข้างพระประธาน บางที่ตั้ง สูงกว่าพระพุทธรูปเสียอีก พยายามตกแต่งให้..สวยงาม ทำเพื่ออะไร..ทำเอาอะไร เอา..มรรคผลนิพพาน..ไหม? ..พระพุทธเจ้าท่าน..สั่ง ท่าน..สอน..มัย ? ในพระวินัย ก็ไม่ได้สั่งสอน ให้พระ.. ทำบายศรี จัดดอกไม้ นี่มันบวชมาปรุงแต่ง มันบวชมาเอากิเลส กระนั้นหรือ? หลวงปู่ขาว ท่านก็ไม่ได้สอนนะ...ว่าให้พระ ให้ญาติโยมทำบายศรี จัดดอกไม้ แทนการภาวนา หลวงปู่ฝั้น.. ท่านก็ไม่สอน ท่านสอนให้ภาวนา รักษาศีล แต่ทุกวันนี้เรื่อง..การบวชเข้ามา เพื่อปฏิบัติ ตามปฏิปทาพ่อแม่ครูอาจารย์ มันไม่มี บอกให้ภาวนา...เหมือนคุยกับหมา คุยกับหมา บางที่ยังรู้เรื่องกว่า หลวงปู่สอนว่า... ให้ตื่นตี 3 มาภาวนา เดินก็ได้ นั่งก็ได้ พอตี 5.6 โมงให้เตรียมบิณฑบาต เสร็จจากฉันอาหาร ให้เดินจงกรม หรือนั่งภาวนาจนถึง 11 โมง

แล้วจึงขึ้นไปพัก บ่าย 3 ให้ออกมาทำข้อวัตรปฏิบัติอีก กลางคืน ให้อาภานา ถึงเที่ยงคืน หรือ จนสว่าง... ตามแต่กำลัง แต่ไม่ทำตาม ตื่น ก็ ตื่นสาย ฉันท เสร็จ ก็ไปหาที่พักผ่อน นอนเล่น เล่นโทรศัพท์ พวกนี้ ไปอยู่กับหลวงปู่บัว วัด ป่าหนองแขง ไม่ได้หрок นี่มันบวชมาหาความสบาย ไม่ได้บวชมา เพื่อการ ปฏิบัติ ขัดเกลากิเลส ไม่ได้บวชมาเพื่อพ้นทุกข์ในวัฏสงสาร เอาแต่ว่าแล้วแต่ กิเลสของตัวเอง จะพาไป

พระพุทธรเจ้าท่านบรรลธรรมก็ด้วย.. การปฏิบัติ การภาวนา การดูตัว เอง ดูใจตัวเอง ไม่ได้บรรลุด้วยโทรศัพท์ ไม่ได้บรรลุ ด้วยการหลอกขอเงิน ขอ อาหารจากญาติโยม เหมือน จี้ ปล้น จากญาติโยม ไม่เคยสร้างปัญญาให้แก่ ญาติโยม ไม่ทำหน้าที่ของสงฆ์ ที่ควรเป็นผู้ถ่ายทอดพระธรรมของพระบรม ศาสตา บางวัด กลับสอนให้ญาติโยม หลงผิดในบุญ ในการทำบุญ หลงใน ความรวย ขนาด เอากิเลสมาตั้งชื่อพระพุทธรูป....เช่น.... หลวงพ่อรวย หลวง พ่อทันใจ หลวงพ่อพันล้าน

ทำไม มันไม่ตั้งว่า..หลวงพ่อบอกหวย..ไปเลยเล่า ?

แทนที่พระจะสอนญาติโยม ว่า..พระพุทธรูปเป็นสัญลักษณ์แทน องค์ของ พระพุทธรเจ้า เรานะ ขณะที่ เรากราบ เราไหว้ ก็ให้ระลึกถึงคุณงาม ความดี ของท่าน นึกถึงคำสอนของท่าน ที่ให้ละชั่ว ทำดี ละอายต่อการทำบาป แต่กลับ ไม่คิด ไม่ทำ!! กลับไปสอนว่า..ให้ไหว้เพื่อขอพร 'หลวงพ่อรวย' หากกราบไหว้ ชื่อดอกไม้ รูปเทียนไป..ไหว้ แล้ว..รวย มันจะไปรวยอะไร ถ้ามัน..ไม่ทำงาน หาเงิน รู้จักเก็บ รู้จักใช้ กลับกลายเป็นว่า.. คนที่รวย ก็คือพวกขายดอกไม้ รูป เทียน บางที่ก็วัด บางที่ก็พระ ร่วมด้วย ถ้ามันอยากได้บุญจริง ให้ไหว้พระ สวด มนต์..แล้ว ไปบริจาคทาน..ให้โรงพยาบาล ให้สถานที่เด็กกำพร้า คนพิการ คน ตกทุกข์ได้ยาก นั้นละ..บุญ ไม่ต้องไปเสียเงินกับของไร้ประโยชน์ อย่าง..ดอกไม้ รูป เทียน จุดธูปเยาะๆ ก็ไม่ใช่เรื่องดี นั้นละ ตัวก่อบะเร็ง จะทำบุญ ทำทาน อะไรก็ให้พากัน..มีสติ พิจารณาดูให้ดี ถึงความสมเหตุ สมผล ให้ใช้ปัญญาดีๆ

บอกเล่าเก้าสิบ : มะพร้าว

พื้รู้ความหมายของมะพร้าวก็วันนี้ ถึงว่าทำไมผู้คนชอบเอามะพร้าวไปทำบุญโรงงาน งานล้างป่าช้ากัน ตอนแรก คิดว่าเป็นน้ำที่บริสุทธิ์แค่นั้นเอง แต่ที่ไหนได้ ล้วนความหมายมากมายยิ่งนัก ทำตนให้เหมือนมะพร้าว "มะพร้าว" ผลไม้ของเทพเทวดา

1. มะพร้าว ตกจากที่สูง ไม่แตก เพราะมีเปลือกหนาห่อหุ้มไว้ ดุจคนดีมีศีลธรรม แม้คราวตกต่ำก็ไม่ทิ้งความดี มีคนคอยช่วยเหลือเสมอ เพราะความดีของตน

2. มะพร้าวมีน้ำได้ด้วยตนเอง ไม่มีใครตักน้ำใส่ ดุจคนผู้ใฝ่ดี แสวงหาความดี ทำดีได้ด้วยตนเอง แต่ก็ไม่อับรับคำชี้แนะของคนอื่นเสมอ

3. มะพร้าวตกในน้ำไม่จมน้ำ ลอยน้ำได้ ดุจคนดีแม้พลาดพลั้งในชีวิต ก็สามารถประคองชีวิตได้ ไม่จมอยู่กับความผิดพลาด นำพาตัวเองไปสู่สังคมที่ดีได้

4. มะพร้าวจมนโคลนที่สกปรกสามารถเติบโตงอกเงยได้ ตั้งคนดีแม้เกิดในตระกูลต่ำ ยากลำบาก ก็ยังสามารถเติบโตก้าวหน้าเป็นคนดีในสังคม ยกฐานะทางสังคมของตนได้

เครื่องทรงพระแก้วมรกต

สิ่งหนึ่งที่เป็นความภาคภูมิใจในชีวิตของ “หนึ่ง” สุรียน ศรีอรทัยกุล ทายาทรุ่นที่ 3 ของ บริษัท บิวตี้เจมส์ แพลคตอรี จำกัด บุตรชายของ พรลธิธิ ศรีอรทัยกุล ประธานบริษัทฯ และอดีตประธานที่ปรึกษาสมาคมผู้ค้าอัญมณีไทยและเครื่องประดับ คือการได้เป็นหนึ่งในทีมผู้รับหน้าที่จัดสร้าง “เครื่องทรงชุดใหม่” ของ พระพุทธมหามณีรัตนปฏิมากร หรือ พระแก้วมรกต พระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์คู่บ้านคู่เมือง เมื่อ 16 ปีที่แล้ว

หลังจากที่ “เครื่องทรงชุดเดิม” ที่สร้างขึ้นเมื่อกว่า 200 ปีที่แล้ว ด้วยพระราชศรัทธาในพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช รัชกาลที่ 1 และสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 3 มีสภาพชำรุดยากแก่การบูรณะ ให้สวยงามแจ่มเช่นช่างฝีมือในอดีต

เครื่องทรงชุดใหม่นี้ กรมธนารักษ์ได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาตจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ให้ดำเนินการจัดสร้าง โดยมีสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงรับเป็นประธานที่ปรึกษา

นอกจากจะถูกสร้างขึ้นแทนชุดเก่าเพื่อถวายเป็นพุทธบูชาแล้ว ยังเพื่อเป็นการเทิดพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในวโรกาสที่ทรงครองสิริราชสมบัติครบ 50 ปี เมื่อปี พ.ศ. 2539 อีกด้วย

กรมธนารักษ์ได้มอบหน้าที่ให้สมาคมผู้ค้าอัญมณีไทยและเครื่องประดับ เป็นผู้จัดหาบริษัทที่จะทำการจัดสร้าง ซึ่งในที่สุด บริษัท บิวตี้เจมส์ แพลคตอรี จำกัด ก็รับหน้าที่สำคัญ ที่กลายเป็นความภาคภูมิใจจนถึงทุกวันนี้

“คุณพ่อ คือ คุณพรลธิธิ ซึ่งเป็นประธานบริษัทฯ ท่านก็เลยได้รับ

หน้าที่จัดสร้างเครื่องทรงทั้ง 3 ฤดู ส่วนผมรับหน้าที่เป็นหนึ่งในกรรมการจัดหาพลอย เพื่อที่จะจัดสร้างเครื่องทรง

หลังจากที่ได้รับมอบหมาย คุณพ่อก็ได้ปรึกษากับทีมช่าง แล้วทำการศึกษารูปแบบของเครื่องทรงเดิม เนื่องจากรูปแบบของเครื่องทรงจะไม่มี การทำขึ้นใหม่ เพราะต้องการคงเอกลักษณ์ของรูปแบบเดิมไว้ทั้งหมด มีการเปลี่ยนแปลงเฉพาะเรื่องของพลอยในเครื่องทรงให้ดูสวยงาม

และเรายังได้หล่อหุ่นจำลองพระแก้วมรกตขึ้นใหม่ด้วย เพราะองค์จริงไม่สามารถนำลงมาได้ ดังนั้น เราจึงต้องทำการศึกษาเครื่องทรงชุดเดิม เพื่อสร้างเครื่องทรงชุดใหม่จากหุ่นจำลองที่เราเรียกกันว่าพระแก้วน้อย”

สุรียนเล่าย้อนความหลังเมื่อครั้งที่เริ่มต้นดำเนินการจัดสร้างเครื่องทรงชุดใหม่ ที่ใช้งบประมาณในการจัดสร้าง เป็นจำนวนเงินมหาศาลในเวลานั้น (ราว 120 ล้านบาท) ก่อนจะบอกถึงความพิเศษของเครื่องทรงในแต่ละฤดู ที่ยามนี้ถูกนำมาเปลี่ยนแทนเครื่องทรงเดิมได้สืบทอดมาแล้ว

เริ่มจาก “เครื่องทรงฤดูหนาว” ที่ถูกจัดสร้างขึ้นก่อนเครื่องทรงฤดูอื่นๆ ใช้ระยะเวลา 3 เดือนครึ่งจึงสำเร็จจุลลวง

“หลังจากที่ทีมช่างทำการคัดลอกแบบจากเครื่องทรงชุดเดิมเสร็จปุ๊บ เราจึงทำการจัดสร้างให้ดูสวยงาม เหมือนเครื่องทรงเดิม ดูแล้วเรียบร้อยไม่เป็นประกายมากจนเกินไป พลอยที่จะใช้ก็พยายามใช้ของเก่า ถ้าของเดิมเป็นลงยา ของใหม่จะใส่เป็นพลอยจริงลงไป อย่างดอกชิงดวง ที่เป็นลายของผ้าคลุมทองคำ ก็ใช้โกเมนแทนที่การลงยา

และเครื่องทรงฤดูหนาวยังมีความพิเศษในเรื่องการทำผ้าคลุมทองคำ ซึ่งจะหนักมากไม่ได้ แต่เนื่องจากทำด้วยทองคำแท้ และยังมีพลอยอีก ฉะนั้นเทคนิคในการกลึงผ้าคลุม จึงต้องพึ่งเทคนิคสมัยใหม่ เน้นในเรื่องของ

ความพลัวเบา แล้วทำให้น้ำหนักทั้งหมดกระจายไปทั่วทั้งผ้าคลุม ไม่ใช่ทั้งน้ำหนักไว้ ณ จุดใดจุดหนึ่ง จึงทำให้ผ้าคลุมไม่เกิดการชำรุดเสียหายง่าย เพราะเราใช้เทคนิคการผลิตที่ทำให้อยู่ได้คงทนถาวรนานที่สุด”

ต่อด้วย “เครื่องทรงฤดูร้อน” ที่การจัดสร้างมีความยุ่งยากกว่าฤดูอื่น ๆ ตรงที่มีรายละเอียดค่อนข้างเยอะ

“ทีมช่างต้องทำการแกะแต่ละชิ้นส่วนของเครื่องทรงชุดเก่า ไม่ว่าจะ เป็นพระมงกุฎทองคำลงยา, ทับทรวง, รัตพระองค์ ฯลฯ ออกมาทำการ คัดลอกแบบ และพลอยที่ใช้ทำเครื่องทรง ต้องใช้มากเป็นจำนวนหลาย หมื่นเม็ด และอาจจะถึงแสนเม็ดด้วย แต่เราโชคดีตรงที่เมืองไทยของเรา เป็นเมืองแห่งอัญมณี ทุกห้างร้าน ทุกบริษัท ทุกอุตสาหกรรม ทางเราได้ ขอร้องไปว่า ใครมีพลอยที่สวยงามที่สุด หรือมีเม็ดไหนที่สวยงามให้นำมาให้เรา ซึ่ง พอทุกคนรู้ว่าเราจะนำมาจัดสร้างเครื่องทรงพระแก้วมรกต ก็พร้อมใจกัน นำมาให้มากมาย

ตอนนั้นผมเป็นกรรมการจัดหาพลอยอยู่ จึงได้มีโอกาสเห็นพลอยที่ไม่เคยได้เห็นมาก่อนของหลายๆ ครอบครัว หลายๆ บริษัท ทำให้รู้สึกได้ว่า โอ้ ...ประเทศเรา พลอยเยอะจริงๆ แต่ขนาดนั้นเราก็กังเกิบบจะทำได้ เพราะว่าทับทรวงชิ้นหนึ่งต้องใช้พลอยเกือบ 100 เม็ด จากเกือบ 7 บริษัท และทุกเม็ดต้องสีเหมือนกันหมด”

ที่เป็นความภาคภูมิใจอย่างหนึ่งในการจัดทำเครื่องทรงฤดูร้อน สุริยน กล่าวกว่าเพิ่มเติมว่าในส่วนของการทำ “รัตพระองค์” ที่เหมือนกับเข็มขัด เครื่องทรงเดิมนั้นทำจากไพลินทรงหลังเบ็ย แต่เครื่องทรงใหม่เป็นไพลิน ที่เรียกกันว่า Star Sapphire ถ้าใช้ไฟส่องจะมีดาวให้เห็น

“ประจวบเหมาะที่เราจัดสร้างสมัยรัชกาลที่ 9 ด้วยหรือเปล่าไม่แน่ใจ

เพราะเราใช้ไพลินทั้งหมด 9 เม็ดพอดีเลย จึงได้เป็น 9 Star คิดว่าคงเป็นเรื่องบังเอิญมากกว่าที่ เราใช้ไพลินทั้งหมด 9 เม็ด แต่ก็ก็เป็นความรู้สึกภาคภูมิใจ ว่า คนรุ่นต่อไปจะได้จดจำว่า ประเทศไทยเรามีอัญมณี อุดมสมบูรณ์และเจริญรุ่งเรืองมาก และเราก็มีช่างฝีมือ ซึ่งสามารถทำงานตรงนี้ได้ แต่ก่อนเราอาจจะต้องอาศัยต่างประเทศในการช่วยทำ แต่ตอนนี้คนไทยเราทำได้เอง และเมืองไทยก็เป็นเมืองที่ส่งออกเพชรพลอย นำรายได้เข้าประเทศ เหมือนเป็นอะไรที่ลงตัวเหมาะสมทุกอย่าง”

ในส่วนของ “เครื่องทรงฤดูฝน” ซึ่งจัดสร้างเป็นชุดสุดท้าย นอกจากความยากความท้าทายในการจัดสร้างจะอยู่ที่ลวดลายของเครื่องทรง ซึ่งเป็นลวดลายกนกทั้งหมด การจัดสร้างทั้งในส่วนของพระศกทองคำ, ผ้าหมุดทองทองคำ, สบงทองคำ และผ้าสังฆาฏิกทองคำ ยังต้องพยายาม ทำให้มีความพอดีกับองค์พระแก้วมรกต ซึ่งไม่ใช่เรื่องง่าย

“ทุกชิ้นส่วนต้องรัดเข้าไปพอดีเป๊ะ และลวดลายต่างๆ ต้องประดับเข้าไปในส่วนโค้งที่จะต้องรัดเข้ากับองค์ท่านให้ได้อย่างดีที่สุดด้วย ประกอบกับพระศกในส่วนของพระเศียรที่ต้องใช้พลอยเป็นหมื่นเม็ด ซึ่งทั้งสามฤดูต้องใช้พลอยเป็นหมื่นเม็ดทั้งหมดเลย แล้วเทคนิคในการฝังพลอย ก็เป็นเทคนิคสมัยใหม่ทั้งหมด เพื่อให้ภาพรวมที่เห็นทั้งหมดถูกต้องตามพระราชประเพณีทุกอย่าง”

การที่ได้เคยมีโอกาสเป็นหนึ่งในฟันเฟืองในการจัดสร้างเครื่องทรงพระแก้วมรกต สุริยนยออมรับว่าแรกเริ่มเพียงต้องการทำหน้าที่ของตนให้ดีที่สุด และต้องการใช้ความรู้ ที่ร่ำเรียนจากต่างแดน มาปรับใช้กับการอนุรักษ์งานพุทธศิลป์ ที่ได้กลายมาเป็นประวัติศาสตร์ครั้งใหญ่ของประเทศ

“ตอนนั้นเพิ่งอายุ 22 ปี เรียนจบมาทางด้านอัญมณีศาสตร์โดยตรง

จากอเมริกา พ่อคุณพ่อบอกว่าได้รับทำโครงการนี้ ผมก็นึกแบบเด็กอเมริกันทั่วไปว่า ไม่มีคำว่าไม่สำเร็จ เราเพิ่งเรียนจบมาก็รื้อนวิชาเลย บอกคุณพ่อครับ ผมขอประสานงานกับทีมดีไซเนอร์ได้ไหม และขอเป็นคนเร่งในการจัดหาพลอยได้ไหม คุณพ่อบอกว่าได้เลย ผมจึงได้ทำการประชุมผู้จัดการในการจัดพลอยทั้งหมด ตอนนั้นไม่ได้เครียดอะไร เพราะความเครียดน่าจะไปตกอยู่กับคุณพ่อมากกว่า ที่ต้องทำเสร็จให้ทันระยะเวลาที่กำหนดเอาไว้ 1 ปี

โดยส่วนตัวก็คิดว่าทำด้วยใจ และคิดว่าอย่างไรก็ต้องทัน และคิดว่าพลอยที่จะใช้ต้องมีลิ ไม่มีไม่ได้ ที่ผ่านมา ผมได้โทรศัพท์ไปถามเรื่องพลอยจากเพื่อนๆ ของคุณพ่อ และทางคุณน้าก็ช่วยด้วย ทุกคนต่างช่วยกัน”

ส่วนความภาคภูมิใจอันมากล้น เจ้าตัวบอกว่า มาเกิดขึ้นในภายหลัง และทำให้ภูมิใจจนถึงทุกวันนี้

“เพราะถ้าตอนนั้นรู้ว่า เป็นงานที่ทำให้เราภูมิใจมากขนาดนี้ ผมคงทำไม่ได้ คงตื่นเดินไปหมด ตอนนั้นมันเหมือนเราเพิ่งเรียนจบมาใหม่ๆ เป็นเด็กนอก ทำเต็มที่คิดเพียงว่าทำงานช่วยคุณพ่อให้ดีที่สุด และคิดว่าทำงานถวายพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เพราะเราก็เคารพบูชา พระองค์ท่าน เนื่องจากได้เห็นจากชาวต่างๆ มาตั้งแต่เด็ก

ณ ตอนนั้นลึกๆ รู้สึกว่าภูมิใจ แต่ส่วนหนึ่งก็รู้สึกว่า เป็นงานที่เราจำเป็นต้องอยู่ทุกวัน ถึงเวลาก็ต้องทำให้เสร็จในแต่ละวันไป ตอนนั้นจำได้ว่ามีหลายคนขอเข้ามาดูงาน มาขอถ่ายรูป เราก็รู้สึกว่า โอ้...งานตรงนี้เป็นสิ่งที่คนเขาเคารพบูชา และเราได้เป็นผู้จัดสร้างนะ

แต่ความภาคภูมิใจเกิดขึ้นภายหลังจากที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จพระราชดำเนินไปทรงเปลี่ยนเครื่องทรง และหลังจาก

นั่นเมื่อครบกำหนดที่พระองค์ท่านจะต้องเสด็จพระราชดำเนินไปทรงเปลี่ยนเครื่องทรง เมื่อไหร่ พวกเราตระกูลศรีอรรถยกุลทุกคนก็จะรู้สึกว้าว วันนั้นเป็นวันโชคดีของที่บ้าน คิดอะไรก็มักจะได้”

ส่วนเรื่องของปาฏิหาริย์ในชีวิต สุรียนบอกว่ามีเกิดขึ้นอยู่เสมอ เพราะเชื่อว่าที่ผ่านมามีส่วนร่วมก่อการดีเพื่อบ้านเพื่อเมืองเอาไว้ พระแก้วมรกต จึงคุ้มครองให้ตกน้ำไม่ไหลตกไฟไม่ไหม้

“มีตลอดครับ ไม่ว่าจะในเรื่องของอุตสาหกรรมอัญมณีเองก็ตาม หรือว่าในยามที่มีอะไรเข้ามากระทบกับครอบครัวกับบริษัท บางครั้งเรื่องร้ายๆ ก็กลายเป็นเรื่องดีได้ และบางครั้งผมก็เคยอธิษฐานขอพรจากพระแก้วมรกต ให้บริษัทของเราเป็นปึกแผ่น และให้เหตุการณ์ในประเทศของเราเป็นไปในทางที่ดี

ถ้ามีอะไรหนักๆ ก็จะยกมือไหว้ ขอให้พระแก้วมรกต ช่วยคุ้มครอง แต่เราก็ต้องเดินสายกลางด้วย เพราะทุกคนเกิดมาบนโลกนี้วันหนึ่งต่างต้องตายอยู่ดี เรื่องของเคราะห์ คงหนีไม่พ้น ดังนั้นถ้าเคราะห์นั้นเป็นของเราจริงๆ ก็ขอให้มันเป็นเคราะห์ที่เบา ถ้ายังไม่ถึงเวลาก็ขอให้ บริษัท ขอให้ประเทศ และขอให้สิ่งต่างๆ ดำเนินไปอย่างกลางที่สุด ถ้าจะเกิดขอให้เกิดเบาที่สุด

อีกปาฏิหาริย์หนึ่งที่ผมเชื่อมาตลอด คงเป็นเรื่องของการที่ท่านดลบันดาลให้ผมคิดอะไรออก มีปัญญาในการแก้ไขปัญหาบ้างครับ เวลาที่เราเจออะไรแล้วทุกข์ และเจออะไรแล้วสุข ก็มักจะคิดออกมาว่ามันคืออะไร และเราก็มอง ออกว่า เราอยู่ในชีวิตที่มันไม่สมบูรณ์แบบ มีทั้งด้านดี ด้านไม่ดี ด้านบวก ด้านลบ เพียงแต่ว่าเราจะดำเนินชีวิตอย่างไร ไม่ให้ไปประสบในสิ่งที่ชั่วร้าย และไม่พาตัวเองไปอยู่ในที่อโคจร”

และเขาก็เชื่อเช่นกันว่า เป็นเรื่องของ “ธรรมะจัดสรร” ที่ทำให้เขา และครอบครัวได้มีโอกาสเป็นหนึ่งในทีมจัดสร้างเครื่องทรงพระแก้วมรกต เพื่อถวายเป็นพุทธบูชาพร้อมกับผู้คนอื่น्ह้อย ที่ได้มีโอกาสทำงานนี้ร่วมกันอย่างขยันขันแข็ง และใส่ใจลงไปในทุกรายละเอียด

“ผมเชื่อนะครับว่า เป็นเรื่องของธรรมะจัดสรร เพราะไม่เช่นนั้นแล้วอะไรละคือเหตุผล ที่ทำให้เราต้องมีอาชีพนี้ และมาทำงานตรงนี้ ถ้าไม่ใช่เรื่องของธรรมะจัดสรร แล้วคุณพ่อของผมเอง ท่านก็เรียกได้ว่าเป็นบุคคลที่ใสสะอาดมาก และทุกคนที่บ้านก็ค่อนข้างที่จะคิดไปในทำนองเดียวกัน

เคยมีบางครั้งที่ที่บ้านเราถูกเอารัดเอาเปรียบ แต่สุดท้ายก็กลายเป็นผลดี แล้วคนที่เคยเอารัดเอาเปรียบเราเหล่านั้น ก็ได้เห็นความดีของเรา เห็นสิ่งดีๆที่เราทำ แล้วก็มีความคิดที่เปลี่ยนไปจากเดิม

ผมจึงคิดและเชื่อเสมอว่า ถ้าเราสามารถเปลี่ยนคน ในสังคมที่เป็นคนเห็นแก่ตัว ให้เลิกเป็นคนที่ไม่เอารัดเอาเปรียบ ด้วยการที่เราเป็นคนที่ดีเสียสละบ้าง เปลี่ยนได้แค่เพียงคนเดียว ก็ถือว่าคุ้มแล้วครับ”

ประโยคสุดท้ายของสุริยน รวากับสรุปให้เราเชื่อต่อไปว่า ทองแท้ย่อมไม่กลัวไฟ เฉากเช่นคนดีย่อมไม่กลัวสิ่งชั่วร้าย และเมื่อทำดีย่อมได้รับผลดีเสมอ

3 ประโยค เพื่อชีวิต

วรากรณ์ สามโกเศศ

คงไม่มีช่วงเวลาใดที่เหมาะสมต่อการสะท้อนคิดเรื่องชีวิตมากไปกว่าตอนที่ปีเก่าผ่านไปและปีใหม่กำลังมา ในโอกาสขึ้นปีใหม่ 2567 “อาหารสมอง” งานนี้จึงใคร่แนะนำเสนอ 3 ประโยคของโลกตะวันตกเพื่อดูว่าเขาคิดกันอย่างไรเกี่ยวกับชีวิต

ประโยคแรก คือ “Life goes on.” (ชีวิตเดินไปข้างหน้าเสมอ) ซึ่งเจ้าของคือ Robert Frost กวีอเมริกันผู้มีชื่อเสียง (ค.ศ. 1874-1963) เมื่อมีคนขอให้เขากล่าวถึงความจริงของชีวิตอย่างสั้นที่สุด เขาก็บอกว่า 3 คำข้างต้นนี้จะสรุปทุกอย่างที่เกี่ยวกับชีวิต

ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้นกับชีวิตของเราก็ตาม เช่น ธุรกิจขาดทุน ถูกคู่รักเท คนที่รักมากเสียชีวิต ผิดหวัง ล้มเหลว ถูกห่วย ได้เลื่อนตำแหน่ง ฯลฯ ทุกสิ่งก็ยังคงเดินไปข้างหน้าเสมอ เพราะเวลาไม่เคยหยุดรอใคร นาฬิกาไม่เคยหยุดเดิน ดังนั้นอย่าได้ติดอยู่กับอดีต ไม่ว่าจะป็นเหตุการณ์ที่ดีหรือเลวก็ตามมันจะเป็นอดีตอย่างรวดเร็วเพราะทุกอย่างรวดเร็วไปข้างหน้าเสมอ นอกจากนี้อย่าให้สิ่งใดมาฉุดให้เราไม่ปรับตัว ไม่ปรับใจโดยติดอยู่กับสิ่งที่ได้เกิดขึ้น จนไม่อาจเดินไปข้างหน้าได้

“The show must go on.” (“การแสดงต้องเป็นไปตามแผน”) มีความหมายใกล้เคียงกัน เป็นคำกล่าวในธุรกิจบันเทิงซึ่งหมายความว่าไม่ว่าจะมีอะไรเกิดขึ้นก็ตาม การแสดงที่ได้กำหนดไว้ก็ต้องเป็นไปตามแผน เพื่อคนดูที่รออยู่เสมอ

ในภาษาพูดประโยคนี้แนะนำว่าไม่ว่าใครจะเกิด ใครจะตาย ใครจะผิดหวัง ใครจะสมหวัง ใครจะแก่มากหรือแก่น้อย โลกเดินไปข้างหน้าเสมอ

ดังนั้นจงอย่าทุกข์ใจมากนักเลย ชีวิตมันก็เป็นอย่างนี้แหละ (“Such is life .” หรือที่ขอบพุดกันในภาษาฝรั่งเศสว่า C'est la vie)

ประโยคที่สอง คือ “Life is random.” มันเป็นบทพุดในภาพยนตร์ ใตผู้เขียนก็จำไม่ได้แล้วแต่มันมีความหมายดีเลยนำมาเล่าต่อ random ในที่นี้หมายถึงลักษณะการเกิดขึ้นที่ไม่มีแบบแผน คาดเดาไม่ได้ หรือสุ่มเลือก จึงขอแปลว่า “ชีวิตคือการถูกสุ่มเลือก”

คนนั่งรถกันไป 4 คน ประสบอุบัติเหตุตายหมดยกเว้นเด็กคนเดียว รอดมา ไม่มีใครสามารถอธิบายได้อย่างมั่นใจว่าถูกต้องได้ จึงถือว่ามันเป็น สิ่งเหมือนถูกสุ่มเลือก ถ้าเรามองการ “ถูกสุ่มเลือก” นี้ ในเรื่องต่างๆ ก็ จะเห็นว่าชีวิตมันเป็นอย่างนั้นจริงๆ การพบใครสักคนโดยบังเอิญจนนำไป สู่การได้รับสิ่งงดงามในชีวิต หรือพบคนเลวและนำไปสู่ความตกต่ำก็เข้า ลักษณะนี้เช่นกัน ดังนั้นเมื่อชีวิตมันเป็นอย่างนี้ การดูแลระดับประคอง ชีวิตที่เปราะบางจึงเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่ง

การเลือกคบเพื่อน หรือการสร้างสิ่งแวดล้อมของชีวิตอันจะนำไปสู่สิ่ง ที่ดีจึงเป็นเรื่องควรใคร่ครวญ ความเดือดเนื้อร้อนใจที่อาจเกิดขึ้นจากเพื่อน ไม่ดีจะทำให้ชีวิตหาความสงบไม่ได้และอาจทำให้พ่อแม่และครอบครัวต้อง รับกรรมไปด้วยอย่างไม่เป็นธรรม

“Life is random. “ ซ้ำว่าอุบัติเหตุเกิดขึ้นได้เสมอ และตัวเราอาจ ถูกสุ่มเลือกในทางลบก็เป็นได้ ดังนั้นจึงไม่ควรเสี่ยงในเรื่องที่ไม่จำเป็นต้อง เสี่ยง เช่น ล่องเรือที่ไม่มีเสื้อชูชีพ และพยายามเสี่ยงในเรื่องที่ต้องเสี่ยงให้ น้อยที่สุด เช่น ต้องเดินกลับบ้านในซอยเปลี่ยวตอนกลางคืน

การดำเนินชีวิตอย่างอนุรักษ์นิยมไม่โลดโผนโดยไม่จำเป็นเพราะ ตระหนักว่าชีวิตอาจถูกสุ่มเลือกเมื่อใดก็ได้ทำให้มีโอกาสที่จะมีชีวิตยืนยาว

หรือมีชีวิตที่มีคุณภาพปลอดจากความป่วยไข้ หรือพิการก็เป็นได้

ประโยคที่สามคือ “Life is about choices.” (ชีวิตคือเรื่องของการเลือก) ถูกกล่าวถึงบ่อย ๆ ในการเรียนเศรษฐศาสตร์ เพราะมีคนให้คำจำกัดความว่าเศรษฐศาสตร์คือวิชาที่สอนให้จัดการกับความขาดแคลนที่มีอยู่ทุกแห่งหน

เมื่อใดก็ตามที่ความต้องการสิ่งหนึ่งมีมากกว่าสิ่งที่มีให้ก็จะเกิดความขาดแคลน เช่น อยากใช้เงินเดือน ๆ ละ 40,000 บาท แต่มีใช้เดือนละ 20,000 บาท จึงเกิดความขาดแคลนขึ้น และเมื่อเกิดความขาดแคลนขึ้นแล้วก็ต้องตัดสินใจเลือก เช่น ต้องตัดสินใจว่าจะเลือกใช้จ่ายเงินที่มี 20,000 บาทนั้นอย่างไร

ความขาดแคลนนี้นั้นมีอยู่ในทุกเรื่อง เช่น (ก) อยากอยู่ในโลกนี้จนถึง 100 ปีแต่สังขารมันไม่ให้ บางคนได้รับแค่ 60 หรือ 40 ปีด้วยซ้ำ โดยไม่อาจรู้ล่วงหน้าได้เพราะ “Life is random “ (ข) มีที่ดินอยู่แปลงหนึ่งจึงอยากปลูกพืชหลากหลายชนิด จนรวมกันกินเนื้อที่เกินกว่าที่มี ดังนั้นจึงต้องตัดสินใจว่าจะปลูกพืชใดโดยกินเนื้อที่เท่าใด เพราะรวมกันทั้งหมดแล้วต้องไม่เกินพื้นที่ของแปลงที่ดินที่มี (ค) มีเงินอยู่จำนวนหนึ่งอยากซื้อของหลายอย่าง แต่เป็นไปไม่ได้จึงต้องตัดสินใจซื้อบางชิ้น เพื่อให้รวมกันแล้วจ่ายเงินไม่เกินกว่าเงินที่มี ถ้าซื้อสินค้าหนึ่งมาก ก็ซื้ออีกสิ่งได้น้อย

การเลือกจึงเป็นเรื่องยากในชีวิตจริงที่ทุกสิ่งขาดแคลน เมื่อผู้คนมีชีวิตเดียว เป็นวัยรุ่นครั้งเดียว อายุ 20 ปีครั้งเดียว เช่นเดียวกับตอนอายุอื่น ๆ ด้วย และหมุนกลับไปไม่ได้ เราอยากให้มีหลาย ๆ ครั้งแต่ความจริงมีได้ครั้งเดียว ดังนั้นจึงต้องเลือกใช้ชีวิตอย่างระมัดระวัง ที่สำคัญก็คือบางสิ่งที่ทำในวันนี้จะมีผลกระทบไปถึงวันข้างหน้าด้วย การเลือกการดำเนินชีวิตจึง

มีความสำคัญมาก ถ้าเลือกชีวิตแบบ “สืเทา” อาจรวยเร็ว แต่ก็มีโอกาสสูงที่อยู่ในคุกนาน หรือไม่ต้องติดคุกเพราะถูกฆ่าตายไปเรียบร้อยแล้วก่อนถูกจับ

การตัดสินใจเลือกเดินชีวิตชนิดมีคุณค่า (value) กำกับนั้นถึงรวยช้า แต่ก็สบายใจนอนหลับและภาคภูมิใจที่ไม่เป็นคนรอกโลก ชีวิตที่มีความหมายเช่นนี้จะมีส่วนทำให้โลกน่าอยู่ยิ่งขึ้น อย่างสมกับที่เกิดมาและเป็นพลเมืองโลก

คนขายหรี

สวัสดีคนักขาย!!! "จะขายหรีให้พระภิกษุอย่างไร" ก่อนที่จะอ่านบทความต่อไปนี่ ลองครุ่นคิดใคร่ครวญดูว่า หากคุณเป็นพนักงานขาย เจ้าหน้าที่ให้ให้คุณขายหรีให้แก่ พระภิกษุ ซึ่งไม่มีความจำเป็นที่จะต้องใช้หรีเลย คุณจะทำอะไร ลองนำไปทดสอบกับเพื่อนๆ ว่าเพื่อนของคุณเป็นคนประเภทไหน

คนแรก พอลออกจากห้องผู้จัดการ ก็ตาโหมงโหมงเงง... ไอ้... พระมีผมที่ไหนวะ จะขายหรีได้ยังไง ว่าแล้วก็ไป ตี๋มเหล่านจนเมา กลับไปนอนตื่นมากก็ไปรายงานผู้จัดการ ว่า "พระไม่มีผม ขายหรีไม่ได้หรอก..." ผู้จัดการฟังแล้วยิ้มๆ "พระไม่มีผมต้องให้เอ็งมาบอกซ้ารี... หุหุ"

คนที่สอง มาถึงวัด บอกกับเจ้าอาวาสว่า "ช่วยผมซื้อหรีสักอันเถอะ ถ้าผมขายไม่ได้ผมก็ไม่ได้งาน ท่านเป็นพระ ต้องมีเมตตาณะ..." เจ้าอาวาสเลยซื้อไว้ 1 อัน...

คนที่สาม มาขายหรีที่วัด เจ้าอาวาสบอก "ไม่มีความจำเป็นต้องใช้.." เจ้าคนนั้นเดินดูรอบๆ วัด แล้วถามเจ้าอาวาสว่า "ไหว้พระต้องจริงใจไหม" พระบอก "ต้อง.." "แล้วจริงใจต้องแสดงออกถึงความเคารพไหม" พระบอก "ต้องสิ.." คนๆ นั้นก็เลยพูดว่า "ดูสิ ผู้คนเขามาจากที่ไกลๆ มาไหว้พระมาถึงเนื้อตัวมอม แมมไปด้วยฝุ่นผมเผ้ารุงรัง ทำไมไม่ซื้อหรีไว้ให้พวกเขาหรี ล้างหน้าล้างตาให้สะอาด แล้วค่อยเข้าไปไหว้เล่า.." เจ้าอาวาสคิดแล้วมีเหตุผล เลยซื้อไว้ 10 อัน...

คนที่สี่ มาขายหรีที่วัดเช่นกัน เจ้าอาวาสบอก "ไม่ต้องการอีกแล้ว" แต่คนนั้นบอกว่า "ถ้าทางวัดซื้อหรีไว้แจกเป็นของขวัญให้คนมาไหว้จะเป็นของขวัญที่ทั้งมีประโยชน์และมีความหมาย เงินทำบุญก็ จะได้เยอะขึ้น..."

เจ้าอาวาสคิดแล้วมีเหตุผล ก็เลยซื้อไว้ 100 อัน..

คนที่ห้า มาขายหรีออีก เจ้าอาวาสบอก "รับไม่ไหวแล้ว" แต่คนนั้นบอกเจ้าอาวาสว่า "คุณท่านก็เป็นสงฆ์ที่มีบารมี ลายมือพุทฺธกันเงินของท่านก็สวย ทำไมท่านไม่แกะสลักลงบนหรี เช่นคำว่า 'หรีแคล้วคลาด ปลอดภัย' 'หรีทวีบุญ' แล้วแจกให้ผู้มาไหว้พระเล่า นี่ไม่เพียงเผยแพร่ศาสนายังส่งเสริมการเขียนพุทฺธกันเงินอีกด้วย" พระท่านยิ้มๆ บอกว่า "ประเสริฐแท้" จึงซื้อหรีไว้ 1,000 อัน..

คนที่หก มาขายหรีเช่นกัน เจ้าอาวาสรีบปฏิเสธก่อน เช่นเคย แต่พอคนนี้กระซิบคุยกับเจ้าอาวาส ท่านตกลง ซื้อเลย 10,000 อัน เขาคุยอะไรกับเจ้าอาวาสหรือ...เขา บอกเจ้าอาวาสว่า "หรีเป็นสิ่งที่ทุกคนต้องพกติดตัวโดยเฉพาะผู้หญิง (เห็นมะต้องคิดแบบยิว เรื่องผู้หญิงต้องมาก่อนเป็นไม่ผิด.ออิ) ถ้าท่านเอาหรีเหล่านี้มาปลุกเสก มันก็จะกลายเป็นของขลังไว้ปกป้องตัวเขา เขาจะได้ทั้งทำบุญและปลอดภัย แคล้วคลาด บางทีอาจเข้าไปฝากมิตรสหายด้วย นี่ไม่ เพียงได้บุญกุศล ยังได้เผยแพร่ศาสนาเผยแพร่ชื่อวัด ด้วย... เรื่องดีๆ อย่างนี้ ท่านจะไม่ทำหรือ..." เจ้าอาวาสรีบประนมมือ.. "อมิตตะพุทธ ประเสริฐยิ่ง ในเมื่อโยมมีความปรารถนาดีเยี่ยงนี้ ทำไมอาตมาจะไม่ทำเล่า..." ว่าแล้วก็ซื้อหรีไว้ 10,000 อัน ตั้งชื่อว่า 'หรีทวีบุญ' 'หรี แคล้วคลาดปลอดภัย' แล้วทำการปลุกเสกด้วยตนเอง กลับเป็นที่นิยมยิ่ง... และแน่นอน เงินทำบุญบริจาคก็ได้ มากเป็นเงาตามตัว...

คนที่หนึ่ง ถูกจำกัดด้วยกรอบความคิด ไม่เหมาะที่จะเป็นนักขาย...

คนที่สอง ขายแบบเรียกร้องความเห็นใจ หรือขายแบบขอทาน ไปได้ไม่กี่...

คนที่สามและที่สี่ คิดแทนผู้บริโภค คือทำให้ลูกค้าพอใจ อันนี้ใช้ได้...

คนที่ห้า ไม่เพียงทำให้ลูกค้าพอใจ ยังไปสอพลอถึงใจลูกค้าด้วย นี่เรียกว่านักขายชั้นเซียน...

แต่**คนที่หกนี่สิ...** โครตเซียน สุดยอดในการเข้าถึงทั้งวัตถุและคน ไม่ใช่ขายหิว แต่ขายเครื่องรางของขลัง ทำให้คุณค่าของลูกค้า อับไปจนถึงขั้นสูงสุด...สุดยอด เซลล์ธรรมดาจะขายสินค้า แต่เซลล์เทวดาจะขายฝัน.

สวัสดีปีใหม่โรง 2567

รศ.ดร.ภญ.อรลักษณ์ แพรัตกุล

ในวันพฤหัสบดีที่ 4 มค. 2567 เวลา 9.00-14.00 น. ชมรมฯ ได้จัดกิจกรรมสังสรรค์ต้อนรับปีใหม่ ณ ห้องประชุม ดร.สุจิตใจ เหล่าสุนทร สำนักหอสมุดกลาง มศว ประสานมิตร วันนี้มีสมาชิกมาร่วมงานคับคั่งราว 70 คน ลำดับแรกเป็นการอวยพรวันเกิดของสมาชิกที่เกิดเดือนธันวาคม และมกราคม โดยการร่วมกันร้องเพลง Happy Birthday ต่อด้วยเพลง รำวงสวัสดีปีใหม่ สมาชิกแทบทุกคนต่างออกมายืดเส้นยืดสายรำวงกันกลางห้องเป็นที่สนุกสนาน จากนั้นประธานชมรมฯ จึงกล่าวเปิดงาน และได้เรียนเชิญท่านคณาจารย์อาวุโสกล่าวให้พรแก่สมาชิก เริ่มจาก รศ.ธวัช บุรีรักษ์ อดีตคณบดีคณะสังคมศาสตร์ ท่านได้เล่าประสบการณ์โควิดซึ่งทำให้เราตระหนักและระมัดระวังสุขภาพตนเองเสมอแม้ช่วงนี้โรคจะไม่รุนแรงนัก ต่อด้วยท่านอาจารย์เปี้ยก ผศ.ณัฐยา วิสุทธิสิน ผู้นำรักสดใสเสมอ ปีนี้ 87 ยังแจ๋วและยังซิงมากๆ และ รศ.สาลี ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา ซึ่งท่านฝากวาทะเด็ดว่า “ถ้าเราหายใจอยู่เรื่อยๆ เราจะยังไม่ตาย” จริงที่สุดเลยค่า (อือ) ทุกท่านต่างพูดตรงกันว่า สุขภาพสำคัญที่สุด และเราควรพึ่งพาตนเองได้โดยไม่เป็นภาระใคร อายุไม่ต้องยืนก็ได้แต่ต้องแข็งแรง ผู้ให้พรท่านสุดท้ายคือ รศ.ชมพันธุ์ กุญชร ณ อยุธยา ซึ่งท่านมาในชุดแดงสดใสดุสวยงามเสมอ วันนี้สมาชิกจึงได้รับพรพร้อมประสบการณ์ในการใช้ชีวิตมากมาย จากนั้นจึงเริ่มประชุมประจำเดือนมกราคม ดำเนินการโดยประธานชมรมฯ และ ดร.อุมาพร นาคะวัจนะ ประธานแจ้งว่าจะจัดงานทำบุญเนื่องในวันเกิดชมรมฯ ในวันพฤหัสบดีที่ 25 มค. 2567 โดยถวายภัตตาหารปิ่นโตแด่พระสงฆ์ 9 รูป จึงขอเชิญชวนสมาชิกทุกท่านร่วมกัน

พอในแต่ละวัน โดยเฉพาะโปรตีนจากไข่ ปลา (ถ้าเป็นไปได้ควรงดหรือจำกัดเนื้อแดงสัตว์ใหญ่) ส่วนการเสริมแคลเซียม ทางที่ดีควรได้แคลเซียมจากอาหาร เช่น ปลาเล็กปลาน้อย อาหารประเภทนม (นมวัวมีแคลเซียมมากกว่านมพืช) ท่านแนะนำการเสริมแคลเซียมด้วยการทำผงปลาป่นนำเสนอใจมาก โดยการนำปลาเล็กปลาน้อย (ปลาฉิ่งฉ้าง) มาล้างให้สะอาดเพื่อลดเกลือ จากนั้นนำมาคั่วให้แห้งพอสุกและหอม แล้วนำมาป่นเป็นผงปลาป่นนี้เก็บในตู้เย็นไว้ได้นาน ใช้โรยข้าวสวยร้อนๆ กินได้ทุกมื้อตามต้องการ นับเป็นวิธีเสริมแคลเซียมแบบธรรมชาติได้ดีกว่าแคลเซียมในรูปแบบเม็ดเสียอีก เกสักรขออนุญาตเพิ่มเติมท่านอาจารย์สง่าอีกนิดหนึ่งว่า ควรเสริมวิตามินดีควบคู่กับแคลเซียมเสมอเพื่อให้แคลเซียมดูดซึมได้ดีขึ้น ร่วมกับการออกกำลังกายเบาๆ แบบลงน้ำหนัก จะช่วยชะลอภาวะมวลกล้ามเนื้อน้อยและภาวะกระดูกบาง/กระดูกพรุนได้อย่างมากอีกทางหนึ่ง จบการบรรยาย มีอาหารกลางวันแสนอร่อยคือ ขนมจีนน้ำพริก ครองแครงกรอบกล้วยเชื่อม อ.สง่าเชื่อว่าถ้ามีส้มสักลูกก็จะทำให้มีสารอาหารครบถ้วนครบ 5 หมู่ดียิ่งขึ้นอีก กิจกรรมสุดท้ายเป็นกิจกรรมสนุกๆ คือการจับฉลากโดยหมุนวงล้อมหัศจรรย์ มีกติกาว่าก่อนจะรับของขวัญทุกคนต้องทำท่าควักๆ 1 แอ็ค ปรากฏว่าทุกคนเตรียมท่ามาแอ็คอย่างเต็มที่ มี ผศ.สุชาติดา สุธรรมรักษ์ทำหน้าที่เก็บภาพทุกซ็อตแถมช่างภาพเดินตามเพลงทำให้สนุกสนานไปด้วย ท่าแอ็คชนะเลิศขออนุญาตมอบให้ท่านอาจารย์ศักดิ์ชาย ทัพสุวรรณ (ท่านักมวย) และท่านอาจารย์ธวัช บุรีรักษ์ (ท่าปวดหัว) น่ารักน่าเอ็นดูมากกกกคะ จบงานด้วยความชื่นมื่น ทุกคนแยกย้ายกันกลับบ้าน พร้อมกับการชนของปีใหม่อีกจำนวนมาก แอบกระซิบว่าคราวหน้าขอให้ทุกท่านนำกระเป๋าล้อลากมาด้วย เพื่อลดความเสี่ยงจากนิ้วลือคและกระเป๋าลาก

ยังช่วยในการทรงตัวได้อย่างดีด้วย โดยสรุปกิจกรรมวันนี้ทำให้สมาชิกทุกคนรู้สึกปลาบปลื้มมีความสุขใจที่ได้รับพรอันเป็นมงคลจากท่านผู้ใหญ่ แถมยังได้รับความรู้จากท่านวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิด้านโภชนาการ สุดท้ายนี้ ขอพรพระและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ท่านเคารพนับถือได้โปรดปกป้องคุ้มครองสมาชิกชมรมฯ ทุกท่านให้มีสุขภาพดีเยี่ยม มีอายุยืนยาวด้วยคุณภาพชีวิตที่ดี ตลอดปีนี้และตลอดไป ขอส่งความสุขปีใหม่แก่ทุกท่านด้วยบทกลอนแต่งเองค่ะ

“ขอทุกท่าน สุขศรี ปinguใหญ่
ปลอดภัย แผ้วพาน สานสดใส
กายสิ้นทุกข์ จิตสุขสันต์ ธรรม์หนุนใจ
พระคุ้มครอง สติพรัง พร้อมปัญญา”

